b) het gehalte aan droge stof van de geïnverteerde oplossing wordt berekend door het gehalte aan droge stof van de oorspronkelijke stroop te meten met behulp van de areometrische methode en het aldus gevonden resultaat te corrigeren teneinde rekening te houden met een toename van het gehalte aan droge stof als gevolg van de inversie van de stroop;

c) het totale suikergehalte van de geïnverteerde oplossing wordt gedeeld door het gehalte aan droge stof in de geïnverteerde oplossing en het aldus verkregen resultaat met honderd vermenigvuldigd.

Wanneer echter voor de toepassing van de koper-reductiemethode geen inversie van de stroop noodzakelijk is, wordt het zuiverheidspercentage van de stroop berekend door het totale suikergehalte van de stroop te delen door het totale gehalte aan droge stof en het resultaat daarvan met honderd te vermenigvuldigen.

Voor de bepaling van het suikergehalte of van het gehalte aan droge stof in een stroop of in de geïnverteerde oplossing ervan mag ingevolge genoemd artikel 13 geen andere methode dan de koper-reductiemethode (methode Lane en Eynon) of de areometrische methode worden toegepast.

RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak C-308/91 *

I — De feiten en het procesverloop

1. *De toepasselijke bepalingen*

Volgens bijlage I van verordening (EEG) nr. 1800/83 van de Commissie van 28 juni 1983 tot wijziging van de monetaire compenserende bedragen (PB 1983, L 176, blz. 65), hangt de hoogte van de monetair compenserende bedragen voor suiker af van het saccharosegehalte van het produkt. Aantekening 4 van bijlage I bepaalt, dat het saccharosegehalte, waarin begrepen het gehalte aan andere suikers welke tot saccharose zijn omgerekend, bij uitvoer wordt vastgesteld overeenkomstig de voorschriften van artikel 13 van verordening (EEG) nr. 394/70.

Artikel 13 van verordening nr. 394/70 bepaalt:

„1. Voor de toepassing van de bepalingen van artikel 8, lid 1, van verordening (EEG) nr. 766/68 en onder voorbehoud van het bepaalde in lid 2 en lid 3 is het gehalte aan saccharose, eventueel verhoogd met het gehalte aan andere suikers welke tot saccharose zijn omgerekend, het totaalsuikergehalte dat vastgesteld wordt door toepassing van de methode Lane en Eynon (koper-reductiemethode), uitgaande van de

* Procestaal: Duits.

volgens Clerget-Herzfeld geïnverteerde oplossing. Het volgens deze methode vastgestelde totaal-suikergehalte wordt door vermenigvuldiging met de coëfficiënt 0,95 tot saccharose omgerekend.

2. Voor stroop met een zuiverheid van ten minste 85 % en minder dan 94,5 %, wordt het gehalte aan saccharose, eventueel verhoogd met het gehalte aan andere suikers welke tot saccharose zijn omgerekend, forfaitair vastgesteld op 73 % van het gewicht in droge toestand. Om de zuiverheid van stroop te berekenen wordt het totaal-suikergehalte gedeeld door het gehalte aan droge stof; het resultaat wordt met 100 vermenigvuldigd. Het totaal-suikergehalte wordt bepaald volgens de in lid 1 genoemde methode, het gehalte aan droge stof volgens de areometrische methode.

(...)"

Artikel 8 van verordening (EEG) nr. 766/68 van de Raad van 18 juni 1968 houdende vaststelling van de algemene voorschriften inzake de restitutie bij de uitvoer van suiker (PB 1968, L 143, blz. 6), bepaalt:

„1. De restitutie bij uitvoer van 100 kilogram van de produkten genoemd in artikel 1, lid 1 onder d, van verordening nr. 1009/67/EEG, is gelijk aan het voor de maand van de uitvoer van het betrokken produkt geldend basisbedrag, vermenigvuldigd met het vastgesteld saccharosegehalte van het betrokken produkt en eventueel verhoogd met het gehalte aan andere suikers welke tot saccharose zijn omgerekend.

(...)"

2. *Het hoofdgeding*

Süddeutsche Zucker AG verlangt betaling van de voor Duitsland geldende monetair compenserende bedragen voor de uitvoer naar België van bepaalde hoeveelheden vruchtensuikerstroop van tariefpost 17.02 D II van het gemeenschappelijk douanetarief.

Partijen zijn het oneens over de berekening van het zuiverheidspercentage van de stroop, dat volgens artikel 13 van verordening nr. 394/70 bepalend is voor de toekenning en met name de hoogte van de monetair compenserende bedragen.

Het Hauptzollamt Hamburg-Jonas heeft het zuiverheidspercentage van de stroop qua saccharose berekend volgens de volgende formule:

$$\text{zuiverheid (in \%)} = \frac{\text{totaal suikergehalte (berekend in saccharose)} \times 0{,}95}{\text{gehalte aan droge stof}} \times 100$$

Süddeutsche Zucker heeft geprotesteerd tegen deze berekeningsmethode. Volgens haar moet de zuiverheid van haar vruchtensuikerstroop met inachtneming van het fructosegehalte worden berekend. Het saccharosegehalte is uitsluitend van betekenis voor de uiteindelijke berekening van de monetair compenserende bedragen. Op grond van de door verweerder gekozen berekeningsme-

thode zou de zuiverheid van vruchtensuikerstroop hoogstens 95 % kunnen zijn. Een exacte vaststelling van de zuiverheid is echter noodzakelijk: zij kan door middel van hogedrukvloeistofchromatografie (HPLC) plaatsvinden.

Het Hauptzollamt is daarentegen van oordeel, dat artikel 13 van verordening nr. 394/70 voor de bepaling van het zuiverheidspercentage van stroop uitsluitend op de vaststelling van het saccharosegehalte doelt.

Süddeutsche Zucker heeft van de beslissingen van het Hauptzollamt van 12 december 1983, 16 januari 1984 en 6 juli 1987 beroep ingesteld bij het Finanzgericht Hamburg.

3. *De prejudiciële vragen*

Het Finanzgericht Hamburg, van oordeel dat het geschil vragen van uitlegging en toepassing van het gemeenschapsrecht opwerpt, heeft besloten de volgende prejudiciële vragen aan het Hof voor te leggen:

„1) Moet artikel 13, lid 2, van verordening (EEG) nr. 394/70 aldus worden uitgelegd, dat het zuiverheidspercentage van stroop wordt berekend door het totaalsuikergehalte, na vermenigvuldiging met de coëfficiënt 0,95, te delen door het gehalte aan droge stof en het resultaat daarvan te vermenigvuldigen met 100?

2) Moet artikel 13, lid 2, van verordening (EEG) nr. 394/70 aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop mag worden bepaald door het fructosegehalte te meten en de verhouding ervan tot het gehalte aan droge stof vast te stellen?

3) Moet artikel 13, lid 2, van verordening (EEG) nr. 394/70 aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop mag worden bepaald door met toepassing van de daarvoor geschikte methodes het gehalte aan droge stof in de geïnverteerde oplossing te meten en de verhouding daarvan tot het suikergehalte van de geïnverteerde oplossing vast te stellen?"

4. *Het procesverloop*

De beschikking van het Finanzgericht Hamburg is op 29 november 1991 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Overeenkomstig artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG zijn op 13 maart 1992 schriftelijke opmerkingen ingediend door verzoekster in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door D. Ehle, advocaat te Keulen, en op 25 maart 1992 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door U. Wölker, lid van haar juridische dienst, bijgestaan door H.-J. Rabe, advocaat te Hamburg, als gemachtigden.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Op 21 oktober 1992 heeft het Hof besloten de zaak naar de Vierde kamer te verwijzen.

II — Samenvatting van de bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

De eerste prejudiciële vraag

Verzoekster in het hoofdgeding is van mening, dat volgens de duidelijke bewoordingen van artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 de zuiverheid van haar vruchtensuikerstroop uitsluitend moet worden vastgesteld op basis van het fructosegehalte, dat alsdan (nog) niet tot saccharose is omgerekend. Artikel 8, lid 1, van verordening nr. 766/68 verplicht er evenmin toe, al bij de vaststelling van de zuiverheid rekening te houden met het saccharosegehalte en daarvoor een coëfficiënt 0,95 toe te passen. Wetenschappelijk gezien bestaat er tussen de zuiverheid (van stroop) en de coëfficiënt 0,95 geen enkel verband noch punt van overeenkomst.

De opvatting van verweerder zou ertoe leiden, dat vruchtensuikerstroop tegenover saccharosestroop benadeeld wordt, omdat vruchtensuikerstroop bij voorbaat hoogstens een zuiverheid van 95 % kan halen. Een dergelijke discriminatie ware in strijd met verordening nr. 394/70.

Verzoekster stelt voor, de eerste vraag te beantwoorden als volgt:

„Artikel 13, lid 2, van verordening (EEG) nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd, dat het zuiverheidspercentage van stroop wordt berekend door het totaal gehalte aan suiker/fructose te delen door het gehalte aan droge stof en het resultaat daarvan met 100 te vermenigvuldigen, zonder het totaal suikergehalte, vastgesteld door toepassing van de methode Lane en Eynon (koperreductiemethode) uitgaande van de volgens Clerget-Herzfeld geïnverteerde oplossing, door vermenigvuldiging met de coëfficiënt 0,95 tot saccharose om te rekenen."

De *Commissie* is van oordeel dat, volgens de regeling van artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70, voor de berekening van de zuiverheid beslissend is het totaal gehalte van de verschillende suikers die in de stroop aanwezig zijn (bijvoorbeeld saccharose, fructose en/of glucose), en niet het gehalte aan saccharose dat de uitkomst zou zijn van de vermenigvuldiging van het totaal suikergehalte van de stroop met de coëfficiënt 0,95.

Volgens haar volgt de zuiverheid van de stroop uit de volgende formule:

$$\text{zuiverheid (in \%)} = \frac{\text{totaal suikergehalte} \times 0{,}95}{\text{suikergehalte aan droge stof}} \times 100$$

De Commissie geeft het volgende antwoord in overweging:

„Artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd dat het zuiverheidspercentage van de stroop wordt berekend door het totaal suikergehalte van de stroop te delen door het gehalte aan droge stof en door het aldus verkregen resultaat met 100 te vermenigvuldigen. Het totaal

suikergehalte van de stroop moet worden berekend door optelling van de aandelen reducerende suikers, als in de stroop volgens de methode Lane en Eynon vastgesteld, met het aandeel saccharose in de stroop, dat aldus moet worden vastgesteld, dat de geïnverteerde suikers volgens de methode Lane en Eynon worden gemeten en het aldus verkregen resultaat met 0,95 wordt vermenigvuldigd."

De tweede prejudiciële vraag

Verzoekster in het hoofdgeding merkt op, dat men op grond van de wetenschappelijke en technische ontwikkeling van de analysemethodes reeds geruime tijd het gehalte aan saccharose en geïnverteerde suikers door middel van hogedrukvloeistofchromatografie (HPLC) kan aantonen, zonder dat eerst een chemische analyse nodig is. Het gaat daarbij om een zeer specifieke methode, welke het onder meer mogelijk maakt fructose te berekenen met een foutmarge van minder dan 1 %. Terwijl op andere gebieden een aanpassing aan de technische vooruitgang heeft plaatsgehad, voorziet verordening nr. 394/70 volgens haar bewoordingen in geen enkele andere onderzoeksmethode die toegepast zou kunnen worden om het totaal suikergehalte vast te stellen.

Zij stelt daarom voor, de tweede vraag te beantwoorden als volgt:

„Artikel 13, lid 2, van verordening (EEG) nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop mag worden vastgesteld door het fructosegehalte te meten en de verhouding daarvan tot het gehalte aan droge stof vast te stellen."

De *Commissie* is van oordeel, dat de toe te passen analysemethode wordt voorgeschreven door artikel 13, lid 1. Dit artikel staat andere methodes niet toe. Zij stelt daarom het volgende antwoord voor:

„Artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop, welke geen enkele andere suiker dan fructose bevat, moet worden berekend door vaststelling van het fructosegehalte in de stroop volgens de methode Lane en Eynon en door vaststelling van de verhouding daarvan tot het gehalte aan droge stof."

De derde prejudiciële vraag

Volgens *verzoekster in het hoofdgeding* is de in artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 voorgeschreven areometrische methode (die berust op de in de suikeroplossing vastgestelde concentratie) van twijfelachtige wetenschappelijke waarde. In vergelijking met die methode biedt de refractometrische methode (die de brekingsindex bepaalt) aanzienlijke voordelen. De toepassing daarvan is veel eenvoudiger, nauwkeuriger en ook beter reproduceerbaar. Zij stelt derhalve het volgende antwoord op de derde vraag voor:

„Artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop mag worden bepaald door met toepassing van de daarvoor geschikte methodes het gehalte aan droge stof in de geïnverteerde oplossing te meten en de verhouding daarvan tot het suikergehalte van de geïnverteerde oplossing vast te stellen."

De *Commissie* wijst erop, dat artikel 13, lid 2, voor de vaststelling van het gehalte aan droge stof van de stroop zelf (en niet van de geïnverteerde oplossing) enkel de areometrische methode voorschrijft. Zij stelt het volgende antwoord voor:

„Artikel 13, lid 2, van verordening nr. 394/70 moet aldus worden uitgelegd, dat de zuiverheid van vruchtensuikerstroop wordt vastgesteld door het gehalte aan droge stof van de stroop volgens de areometrische methode te berekenen en de verhouding daarvan tot het totaal suikergehalte van de stroop vast te stellen."

P. J. G. Kapteyn

rechter-rapporteur